بَايَعْنَا رسولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم على السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ، وعلى أَثَرَةٍ علينا

له عبادة بن الصامت رضي الله عنه څخه روايت دى وايي: بَايَعْنَا رسولَ اللهِ صلى الله عليه وسلم على السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ، وعلى أَثَرَةٍ علينا، وعلى أَلَّا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أهلَه، وعلى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أينما كُنَّا، لا نَخَافُ في الله لَوْمَةَ لَائِمٍ. «مونږ د رسول الله - صلى الله عليه وسلم سره : په تنګلاسۍ او پراختيا، خوښۍ او ناخوښۍ، بيعت وکړ او دا چې په خپل ځان به - هغه- ته لومړيتوب ورکوو، او دا چې د واک په سر به يې له خاوندانو سره شخړه نه کوو، او دا چې حق به وايو که هر چېرته وو، او د الله تعالى په اړه به د هيڅ ملامتوونکي له ملامتيا څخه نه وېرېږو.»

[(صحيح] [متفق عليه دى (بخاري اومسلم دواړو روايت کړى دى]

رسول الله صلى الله عليه وسلم له صحابه کرامو څخه په اسانۍ او سختۍ او د شتمنۍ او بې وزلۍ په حالت کې ژمنه او تعهد واخيست چې د آمر او چارواکو پيروي به کوي، برابره خبره ده که د هغوى امرونه نفس منل يا يې بد ګڼل، تر دې چې که چېرته چارواکو په عامه شتمنيو منصبونو او داسې نورو شيانو کې ولس باندې ځان ته لومړيتوب ورکاوه، نو بيا يې هم په نيکيو کې اطاعت واجب دى، او دا چې خروج به پرې نه کوي ځکه چې هغوى سره په جنګ کولو کې فتنه او فساد له هغه ناروا وو څخه ډېر لوى دى چې له دوى سره د هغوى د ظلم له امله رامنځته کيږي، او له هغه څخه چې دوى پرې ژمنه وکړه دا و چې هر ځاى کې به حق وايي، او الله تعالى ته به يې پکې نيت خالص وي، او د چا له ملامتيا څخه به نه وېرېږي.

https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/3061

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY
لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC
E-Da'wah Committee